

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: بحار الریاض المعیة

مؤلف: شیخ محمد باقر

مترجم: ...

شماره قفسه: ۱۲۸۴۱

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب: ۹۰۹۷۰

۱۲۸۴۱

۱۲۸۴۱

۱

۱

۲

۳

۳

۵

۶

۸

۸

۶

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۳۱

۵۱

۶۱

۸۱

۷۱

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: کلام برای همه

مؤلف: شیخ محمد باقر

مترجم

شماره قفسه: ۱۵۴۲۸

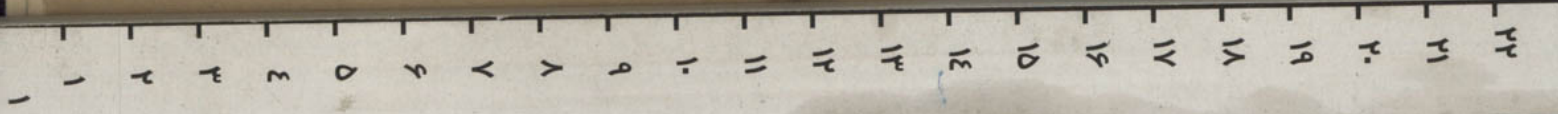

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۹۷۰

۱۲۹۸۸
۱۳۰۲
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

۴۹ مناسک حج
ص ۵۰ حج فخریہ

۱۵۴۲۸
۹۰۹۷۰

۵۱۸۲

کتابخانه محمدالدین شد
شماره ۱۹۳۵

۱۵۴۲۸

مناسک حج انفرادی سرک شریف
مدار مقصدی لانا افای حاجی شیخ
محمد باقر مظفر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد
 وواله الطاهرین **وبعد** ابن مخضربین
 در واجبات حج تمتع و حج تمتع مرکب است
 از عمره حج پس در اینجا دو مقصد است
مقصد اول در افعال عمره است و آن
 چهار فعل است **اول** احرام است و
 موضع احرام از برای کسانیکه از طرف
 عراق میروند وادی عقبی است کس
 که از سمت یمن میروند معاب کاه بلالیم
 با امکان در صورتیکه خود بلالیم ممکن
 است

در احرام

باشد در محاذی آن محرم میسود و کشتن
 او نهینه میروند مسجد شجره میباید مبقا
 کل نشان هر موضعی از آن که بوده باشد
حوط عدم ناخیز است تا بد است عراق
 و کفایت آن اینست که قصد نماید که
 احرام عمره حج تمتع واجب بعل میاورد
 قرینه الی الله تع و حرام میسود با حرام
 اموری چند **اول** صید کردن از بیابان
دوم بکار بودن بوی خوش **سوم** شستن
 کردن بسپاهی و باخچه بوی خوش را
چهارم نظر کردن در آینه **پنجم** کردن آنگشته
 بدست حججه زینت نه حججه است حجاب
ششم خضاب کردن **هفتم** زینت
 کردن بر زورها **هشتم** مجامعت کردن
 زینت لغایب از آن است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الحمد لله رب العالمین والصلوة علی محمد
 وواله الطاهرین **وبعد** ابن مخضربین
 در واجبات حج تمتع و حج تمتع مرکب است
 از عمره حج پس در اینجا دو مقصد است
مقصد اول در افعال عمره است و آن
 چهار فعل است **اول** احرام است و
 موضع احرام از برای کسانیکه از طرف
 عراق میروند وادی عقبی است کس
 که از سمت یمن میروند معاب کاه بلالیم
 با امکان در صورتیکه خود بلالیم ممکن
 است

ابدو هم جنب است مابعد در سواك
بحد زبور و هرگاه دملى داشته باشد
و زمان انفجار آن رسیده باشد جانوار است
فشرده آن اگر چه خون بیرون آید و
هم چنین کندن دندان هرگاه ضرور
شود و الا فلا **ببستند** استغنا است یعنی
طلب خروج منى نماید هر چند که باشد
و ممکن است امر هشتم را داخل در این
امر بدانیم لکن حجبه ضبط عدل احتیاطا
منفرد نموده شد و اما قطع اشجار و
نیانات بیابانی حرم اگر چه حرام است
بر محرم لکن اختصاصی به محرم دارد
بلکه اختصاص حرم است **ببستند** و
پوشانیدن سر است و آن بر مرد در

هر

در حال احرام احرام است و بزور و ^{حسب}
ببستند و باطن است بر سر در
هنكام سپور رفتن نه در وقت نزول
و این هم مختص بر حال است **ببستند**
پوشیدن چیز است که دوخته باشد
مانند قبا و الخالق و زبرجامه و کلاه
مگر همپای طعام و زاد و کسبند و کسبه
پول که جانوار است با خود نگاه داشتن
و اما کفایت احرام است که بتلد جامه
دوخته خود را پس قصد کند که احرام
واجب بعلل مبارک و حرام میکند بر خود
امور مذکور را پس بپوشد لنگی که
بی اثر او باشد از ناف تا زانو و احوط
پوشیدن این دو جامه است پیش از

در وقت کندن منی است
که جانور را کسبند

نیت ثلبیه و هرگاه خواهد کرد زنده نفا
ندارد و هرگاه بالای ناف به بندد
و از رانوی بگذرد نیز مانعی ندارد و بلکه
بهنتر است پس بپندارد بردوش خود
ردائی و باید هر دو پاک باشد و حریر
نباشد و هم چنین است از قنیه و غیر
ما کول اللحم و معصوب نباشد و چیزی
باشد که نماز در آن صحیح باشد و معتبرا
در آزار که سائر باشد بلکه در رداء
نیز علی الاحوط و نیز احوط السنه که
باقیه باشد مانند پوست و نمند نباشد
و طلا ناف نباشد و چیزی نماز با او صحیح
نست از عصب و غیر عصب که نماز با او
جایز نیست نباشد و احوط السنه از قنیه

و سفید محض باشد و مستحب است که
از قنیه باشد و سفید باشد و اگر چیزی
باشد بهتر است و بعد چهار ثلبیه بگوید
باین لفظ که لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ و احوط السنه زیاده
کند بر آن إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمَلِكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ و احوط این است که
بگذرد دیگر این قسم بگوید لَبَّيْكَ
اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ
لَكَ وَالْمَلِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ و
مستحب است که ثلبیه را مکرر بگوید تا وقتی
که ملاحظه خانه های صکه را بنماید
وقت لا وقت قطع ثلبیه را نماید و
مستحب است که اول بدین ازاها شروع

۲ لا شریک لک لیبیک

وَرَسُولِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِأَمْرِي وَخُضُوعٍ وَ
يَكُونُ وَوَقَارٍ دَاخِلٍ مَسْجِدِ الْحَرَامِ ثَوْدٍ
لَيْسَ بِالسَّبْتِ وَيُحْوَانِدُ دَعَايَ مَا ثَوْرًا
وَأَمَّا وَاجِبُ طَوَافٍ لَيْسَ نَبْتٌ كُنْدُ كِه
طَوَافٍ وَاجِبٌ عَمْرٍ وَبِعَمَلٍ مَا وَرَمَ قَرِيبَةً
إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَابْنِ نَبْتٍ رَاكِعًا مَحَازَاتٍ
وَمُقَابِلَةً لِسَارِ بَدَنِ خُودِ بَاوَلِ حَجْرِ الْأَيْدِي
نَمَايِدُ وَذَقْتِ دَرَاهِنِ بَابِ لَازِمِ نَبْتِ
هَمِيهِ فِدَا كِه طَرَفِ چپِ اَوْ مُقَابِلِ حَجْرِ
الْأَيْدِي دَامَتْ عَرَفَا كَا فَسَبْتِ لَيْسَ اَوْ هَمَانِ
مَوْضِعِ طَوَافٍ كُنْدُ وَدَوْرِ حَوَانَةِ كَعْبَةِ
بَكْرِدُ دِنُوعِي كِه حَجْرِ اسْمَعِيلِ دَاخِلِ دَرِ

طواف باشد تا هفت مرتبه باید در تمام
احوال باید طرف چپ ایشان سمت
خانه باشد و طواف با منی مقام ابرهیم
و خانه زیاده نباشد در صورتیکه
خارج از این حد شود طواف باطل است
و هم چنین در حجر باشد روان بعضی
از اعضای آن در حال طواف واقع
شود باطل است باید ملاحظه سه
فقره را در حال طواف نماید پس ختم
کند شوط هفتم را بمشهای حجر الا یود
لین برود در مقام ابرهیم انجا دو رکعت
نماز کند و هرگاه کثرت در عقب
مقام هر جا که نزد بکثر مقام باشد نماز
کند و شرط است در طواف طهارت

بدن از حدت و خست و پالنه بودن لباس
 و این که فاصله میان هفت شوط طواف
 نبوده باشد و مستحب است که چون
 داخل مسجد الحرام شد از باب نبی شیب
 داخل شود و مبارک است بطواف کند و چون
 نزد باب حجره ایام بود بگوید الحمد لله
اللّٰهِي هَدَانَا هَذَا اَوْ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِي
لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللهُ سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ وَلَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ اَكْبَرُ
مِنْ خَلْفِهِ وَاَكْبَرُ مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ لَا
اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَكَهْ اَحْمَدُ حَمْدِي وَمُبِينٌ وَمُبِينٌ
وَحَمْدِي بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلِيٌّ كُلِّ شَيْءٍ قَلِيلٌ
 پس صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد و

۳

سلام کند بر عزیز کفار و بر میا برانین
 و هر پس و هر گاه آگفا کند در عوض
 آنچه ذکر شد بر تکبیر و صلوات و سلام
 بر محمد و آلش هم خوش است پس برود
 روبرو حجره ایام بود و بوسیدان را و
 صورتش را بران ممالک و اگر ممکن نشد
 دست خود را ممالک و دست را بوسید
 و اگر این هم ممکن نشد اشاره کند
 بچهره بدست خود و بگوید در این حال
سُبْحَانَ اللهِ وَاللهُ اَكْبَرُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَدْبَتُهَا وَمِثْلًا فِي نَعَاهِدُنْ لِنَسْهَدَ
فِي عِنْدِكَ بِالْمَوَاقِفِ وَدَرَجَاتِهِ
 که در مرتبه این علمای ممالک مکر
 دعا که در مرتبه اولی است و هر گاه

مشکل است در مرتبه اولی و اخیر چنین
کند و هم چنین است تخیل رکن بمانی
و او ان رکنست که محاذی رکن مخبر
الایود است و در ان موضع مستحب
است دعا بر خود و پدر و مادر و هر
کس را که خواهد بهر زبان که باشد
و هرگاه در عدد اشواط شاکت کند
بنابر ابراهیل گذارد سپه از افعال
عمه معنی است چون فارغ از نماز
طواف شد برود در وصفا و از اول
صفایتش کند که سعی واجب میکنم
قربۀ الی الله تع و از آنجا برود مروه و
برکرد در وصفا تا هفت مرتبه باین نوع
که رفتن را بکر بنه قرار دهد و برکشتن

سعی

بکر

را بکر بنه و در وقت برکشتن از وصفا
مروه و از مروه وصفا پاهاى خود را
متصل کند بان دو موضع اگر بالاى
صفا و مروه نرود و اگر بالاى آن بود
لازم نیست و در حدیث است که طول
در ان در وصفا مروه سبب زیادتى
غنائى او میشود انشاء الله تعالی
و مستحب است که ما طهارت باشد درها
سعی و بالا رود بر وصفا بنوعی که خانه را
به بیند پس بمقدار یک معنۀ به باشد
با بسند و حمد و ثنائى الهی کند و مذکر
نعمت های خداوند شود و تکبیر و تحمید
و تهلل الهی گوید و طهارت است که سه
مرتبه بگوید لا اله الا الله و حده لا

شَرِبَتْ لَهُ لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَيْثُ
وَبَيْتٌ وَمَوْعِدٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلُوا
 بر محمد و آلش فرزند و با برامی برود
 نامناره اولی و از آنجا بنوع هروله
 نامناره ثانیه و از آنجا نیز با برامی برود
 نامناره و در حال هروله مستحبات
بِكُودٍ نَسِيمٍ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
وَارْحَمْ وَجَاوِزْ عَمَّا تَعْلَمُ وَأَنْتَ الْأَعَزُّ
الْأَكْرَمُ و هرگاه در میان این هفت
 مرتبه خسته شود جایز است به نشیند
 و جایز است در ضبط عدد مذکوره
 اعتماد برد بکوی و لازم نیست که
 متصل بطواف معی نماید بلکه جایز است

در تفصیح

ناخبر تا شب **حجرات** از افعال عمره تفصیلاً
 یعنی که کند قدیمی از موی خود را
 یا ناخن خود را اگر چه موی بعض بدن
 باشد بنوره کشیدن یا ناخن پا باشد
 و هتراً است که موی بالای پیشانی را
 تراشد و تراشیدن کفایت نمیکند بلکه
 حرام است و باین فعل تمام میشود افعال
 عمره و نیت کند که نقصه میکنم چه محل
 شدن از عمره تمنع و جایز است بعد از
 نقصه جامه خود را بپوشیدن و لباس
 احرام را بپوشیدن لکن مستحب است
 که بصورت حجره مقصود
 در افعال حج او آن ده فعل است
اولی احرام و احرام حج مثل احرام

عمره است و موضع احرام مکه است هر
موضعیکه از مکه بوده باشد جایز است
احرام در آن و هتبر است که در مسجد
احرام بوده باشد و هتبر است که در
حجر حضرت اسمعیل با خلف بمقام
باشد در خلف مقام ابرهیم باشد
و وقت این احرام بعد از فراغ از عمره است
تا وقتی که نیت شود در ماه و قوف
در عرفات و افضل این است که روز
توبه بوده باشد و افضل آن است
که وقت زوال احرام به بندد و بر این وجه
که قصد احرام نماید و پیش از آنکه احرام
راه گاه نزع کرده باشد از خود و الا
تجدید لیس نماید بعد از نزع و آنچه دو

حکم نزع است و نیت بگوید مانند نیت
احرام عمره پس برود در منی و هنگام
رفتن مستحبات این دعا بخواند
اللَّهُمَّ إِنَّا بِكَ أَرْجُوا وَإِنَّا بِكَ أَدْعُوكَ
فَلَبِّغْنِي أَمَلِي وَأَصْلِحْ لِي عَمَلِي پس چون
رسید منی مستحبات این دعا بخواند
اللَّهُمَّ هِدْهُ مِنِّي وَهِيَ مَا مَنَنْتَ بِهِ
عَلَيْنَا مِنَ الْمَنَاسِكِ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُنَمِّنَ
عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى أَنْبِيَائِكَ فَاتَّقِنَا
أَنَا عَبِيدُكَ وَبَنِي قَبَضِيكَ و مستحبات
اینکه بپوشد نماید در منی یعنی شب در
منی بماند تا طلوع فجر بوم عرفه و نماز
صبح کردن در آنجا بلکه تا طلوع شمس
حضور صاد ر حق امام حضور صاد در

وادی محسن پس برود بجانب عرفات
 و مستحب است اینکه در هنگام توجبه
 بجانب عرفات بخواند این دعا اللَّهُمَّ
إِلَيْكَ صَمَدٌ وَإِلَيْكَ اعْتَدْتُ وَوَجَّهْتُكَ
أَرَدْتُ فَأَمَّا لَكَ أَنْ تَبَارِكْ لِي فِي رَحْمَتِي
وَأَنْ تَفْضِلَ مَا جِئْتُ وَأَنْ تَجْعَلَنِي الْيَوْمَ
مِمَّنْ تَبَاهِي بِهِ مَنْ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي وَ
 مستحب است تجد بد نلبه بعد از دعاء
 مذکور هنگام سپهر عرفات **دفعه**
 از افعال حج و قوف بعرفات است و
 وقت آن بعد از زوال بوم عرفه است
 تا غروب آفتاب و واجب آن دو امر است
اول نیت که وقوف در عرفات
 منبها هم از برای حج تمتع که بر من واجب
 است

دفعه

شده است از زوال تا غروب آفتاب
 قریه إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مانند در آن
 موضع اگر چه دعائی بخواند چه بنشیند
 و چه بخوابد و مستحب مؤکد است که
 مشغول دعا شود و دعا کند جهت
 خود و پدر و مادر و سایر مؤمنین
 و مؤمنات **سپس** از افعال حج و قوف
 بمشعر است و وقت آن بعد از طلوع
 فجر است تا طلوع آفتاب و احوط آن
 است که شب را نیز داخل در قصد
 نماید بلکه تجد بد قصد نماید بعد
 از طلوع فجر و هرگاه قبل از طلوع
 شمس رود جایز است بلکه بهتر است
 در حق عامه مردم ماحده ای امام

دفعه

لکن نکلد و از وادی محسرا لا بعد از
طلوع شمس و واجب آن نیت است آن
قصه و قوف مشعل است واجب قربانی^{الله}
و ماندن در آنجا تا طلوع شمس چهارم
از افعال حج رمی جمره عقبه است در^{منه}
و واجب آن نیت رمی است یعنی انداختن
هفت سنگ بجانب جمره عقبه بنوعیکه
بر مید چرخ مذکوره گذاردن و هفت
سنگ را بکند فعه انداختن کفایت نمیکند
و سنگ ریزها باید از حرم باشد و وقت
آن از طلوع شمس روز عید است تا
غروب و مستحب است که سنگ ریزها را
از شکر برداشته باشد و در وقت
انداختن پیاپی ده و با طهارت باشد

در حج

در حج

و مستحب است در حال نیت که بگوید
لله است او است بگوید اللهم ان هؤلا
حصیانی فاحصین لی وارفعهن فی
علمی و بگوید در حال انداختن الله
اکبر اللهم اذرع عینی الشيطان اللهم
تصدیقاً بکتابک و علی منة نبيک
صلى الله عليه و آله اللهم اجعله لي
حجاً مبروراً و عملاً مقبولاً و سعياً مستقراً
و ذنباً مغفوراً و مکروه است پسندادن
نزد جمره بعد از رمی و چون بمنزل
رید مستحب است بگوید اللهم بک
و تقيت و علیک توکلت فینعم الوت
و نعيم المولى و نعيم النصيب **بجهد** از افعال
حج قربانی کردن است و وقت آن

در حج

روز عید است بعد از رمی و نیتش
انیت که قربانی میکنم واجب قربان
الی الله تع و شرایط قربانی که صحیح
الاعضا و چاق باشد و شرایط دیگر
که معرفت است و در عایش بخوبیست
که در نمازهای مطوله مسطور است
ششم از افعال حج حلق و تقصیر است
یعنی واجب است بعد از قربانی کردن
سر خود را بتراشد یا قدری از موی
سر خود را که کند لکن حلق افضل است
بلکه احوط است در حق تازه حج و نیت
کند که سر منبراشم با ناخن میکشیم در
فرض حج تمتع قربان الی الله و کسی که بر
سر خود صمغ و غسل مالیده باشد بجهت

طواف

ح

منع از شپش و مستحبات است که موی سر را
در منی دفن کند و مستحبات است که ناخن
خود را در این مکان بکشد و چون حلق
یا تقصیر نمود حلال میشود بر محرّم
محرّمات احرام ما عدا ای طیب که بوی
خوش باشد و نساء بلکه صید و چون
طواف زیارت نمود حلال میشود بر
اوزنان **هفتم** از افعال حج طواف
زیارت است و وقت آن روز عید است
و روز بعد از عید هم محتمل است و وقت
آن نیز بوده باشد بعد از اعمال مذکور
در منی و واجب آن آنست که برگردد
بمکه و برود در مسجد الحرام و نیت
کند که طواف زیارت میکنم واجب

قربة الى الله تعالى پس طواف کند دور
کعبه هفت مرتبه و ابتدا کند از حجر
الاسود چنانچه گذشت و ختم کند
بان و دور رکعت نماز خلف مقام ابراهیم
بجمل آورد و شرط است در طواف طهارت
از حدث و خبث و مستحب است قبل از
دخول بمکه غسل و مستحب است آنکه
بالسترد در مسجد الحرام و دعای مانور
نخواند مثلاً از افعال حج سعی بین
الصفا و المروه است و کلام در کیفیت
ان گذشت هفتم از افعال حج طواف
لساء است و این واجب است بر مرد و زن
و کیفیت ان همان است که در طواف
عمره و حج گذشت حتی دور رکعت نماز

سعی

طواف لساء

پانزدهم

و بعد از آن خلف مقام و بعد از این
طواف سعی واجب نیست دهم از
افعال حج بلیتونه است و شب بروز
آوردست در شب یازدهم و دوازدهم
بلکه سیزدهم هم برای کسی که بعد
از ظهر روز دوازدهم کوچ نکند باجره
و واجب نیست تمام شب بماند نصف
شب تا صبح یا بعکس خلاف احتیاط است
بلکه کفایت میکند که از نصف شب
بماند تا صبح و میتواند در پوم یازدهم
و دوازدهم بمکه مراجعت کند و برگردد
کفایت کند ماندن در آن مکان اگر
چه بخوابد و عمل مخصوصی ندارد و
واجب است در این روز هارمی چهار

سعی

ثلث نماید یعنی بیست و یک سنگ در روز
 اول سبه حجره زندانبنداء کند حجره اولی
 وان حجره اینست که نزدیکتر است بمبئی
 و دورتر است بمکه و هفت سنگ بجانب
 ان اندازد که بر او بخورد پس برود
 بجانب حجره اخیره که حجره عقبات
 ان و این هفت سنگ بزند و هم چنین
 در روز دوازدهم و هر گاه روز
 دوازدهم نوزدهم روز سیزدهم نیز
 این سه حجره را بنوع مرقوم بزند و وقت
 این عمل از طلوع شمس است تا غروب
 آفتاب مستحب است تمام کردن یک
 ختم قرآن در مکه معظمه اولی در
 مسجد الحرام بلکه در بین و کن عرائش

و بمبائی هر گاه کسی بخواند سید عالم را
 در خواب به بلند و بجای خود را در
 بهشت با و بنماید

الترسی

در

مقالبه

Handwritten signature or initials in black ink, positioned below the faint circular stamp.

K9, 1/5A

خطی